

VARUSMIES RESERVILÄINEN VETERAANI



Panssarin- tuhojana Ihantalassa 1944

Tämä kertomus on suora ote luutnantti (myöh. majuri) Bruno Tiaisen kirjeestä panssarihuojan merkki- en uusjakoa 1993 hoitaneelle Juhani Mäen johtamalle Panssarikillan toimikunnalle. Veteraanit ottivat tuolloin Sotaveteraani-lehdessä olleen ilmoituksen pohjalta yhteyttä kiltaan saadakseen metallisen merkin kankaisen sota-aikaisen tilalle. Monilta oli sota-aikana saatu merkki jo kadonnut, kuten Tiaiseltakin. Kirjeessään Panssarikillalle 22.4.1993 hän kertoo, kuinka ansaitsi ko. merkin kesällä 1944.

Tapaus oli seuraava: Rj.P 2 oli ajalla 25.-30.6.1944 alistettu Panssariprikaatille Talin-Ihantalalan taisteluiden ajaksi (muutoin se oli suoraan Päämajan alainen "iskupataljoona", jota käytettiin tilanteen mukaan kriisisuunnissa). Olin alkuvaiheen 1./Rj.P 2 päällikkönä ja ajan 28.-30.6.1944 ko. pataljoonan komentajana. Saatuaani pataljoonan komentooni, hankin tykistön tulenjohtoryhmän ja tulenjohtajan ja uudet panssarilähitorjuntavälineet käytettyjen tai kadonneiden tilalle. Sen jälkeen alkoi tapahtumaan. Yöllisessä panssariantuhoamistaistelussa



Oheisen tarinan kertoja, kapteeni (myöh. majuri) Bruno Tiaisen.

28.-29.6.1944 tuhosimme 10-15 raskasta panssarivaunua. Tarkkaa lukua oli mahdoton saada palavien ja räjähtelevien vaunujen ja pimeyden takia. Myöhemmin tuhosimme tykistön osuilla kolme "Sotkaa", yhden Sturmin avulla, ja muutamia yksittäisiä vaunuja ns. "hiekkakuoppamaastossa". Tuhottujen vaunujen kokonaismäärä oli 20-25 vaunun paikkeilla.

29.6.1944 ajoi etulinjan läpi kolme "Sotkaa" ns. "hiekkakuoppamaastoon". Meillä oli vain kaksi raskasta

panssarinyrkkiä käytettävissä, ja kun en ollut siihen mennessä vielä henkilökohtaisesti ampunut yhtään vaunua, ja oli rauhallisempi hetki, katsoin pataljoonankomentajana aiheelliseksi näyttää esimerkkiä. Ammuin yhdellä nyrkillä "Sotka"-panssarivaunun n:o 1053 tykkitornin alapuolelle täysosuman ja toisella nyrkillä osuman konehuoneeseen. Vaunu paloi noin kaksi tuntia ja räjähti taivaan tuuliin. Kaksi muuta vaunua ajoi pakoon. Olisin voinut ampua vielä toisen, mutta halusin varmistautua ensimmäisestä, ettei sitä enää korjattaisi. Tapauksen todistajaksi löytyy vieläkin silloinen komppaniasani palvellut rajajääkäri, myöh. rajaväpeli Perttu Vuorela, Puntalasta.

Mainittakoon, että sotilasarvoni oli ko. aikaan luutnantti ja lienen ollut nuorimpia pataljoonankomentajia. Minä olin saada puuristin. Haavoituin vaikeasti kahta tuntia ennen kuin Rj.P 2 irrotettiin taistelutehtävistä Ihantalassa. Heräsin 30.6.1944 Joutsenossa kentäsairaalan lähettyvillä olevassa ladossa ruumiskasassa. Arvattavasti esitin kentäsairaalan henkilökunnalle vastalauseeni mokomasta kohtelusta. Oli se sentään vähän liikaa "sotaskarille", vaikka en minä turhista suutu!

JK. Jos silloinen Panssariprikaatin komentaja eversti Sven Björkman vielä eläisi, niin hän muistaisi minut varmaan. Kankainen merkki on jo ammoin tuhoutunut tai kadonnut.

Rajamiesterveisin Bruno J. Tiaisen (vuonna 1993)



Hattulan Apteekki

Kiitämme kuluneesta vuodesta
ja toivotamme
rauhaisaa Joulunaikaa

Palvelemme

ark 8.30 - 18.00, la 9.00 - 15.00

Tallitie 4, 13720 Parola, Puh. (03) 656 261

Monipuolista rakentamista

Patria-Rakennus Oy

Koulukatu 23

13100 Hämeenlinna

etunimi.sukunimi@patria-rakennus.fi

www.patria-rakennus.fi

p. 03-625 100

f. 03-625 1010